

trato. Ne morem izreči, kako ljuba mi je pomladauska trava. Nobene rastline in nobene cvetice tako preserčno ne ljubim, kakor mlado zeleno travo. Večkrat se v njo tako zagledam, da pozabim na vse druge stvari in da se je nikoli ne naveličam gledati in občudovati; vesel sem, da sem na zemlji. Zelena tla in modro nebo — to je moje naj večje lepó. Zelena trava je prvi dar vesele pomladi; kako lepo se na nji svetijo rosne in deževne kapljice! Kjer koli raste trava, se mi zdi milo domovje. Kjer ni trave, oj, kako je pusto in žalostno! Mehka trava je trudnemu postelja in temu, ki rad premišluje, prava stvarnikova knjiga, ki ima na vsaki strani tisoč premišljevanj in naukov. Po travi teče ljubeznjivi studenček in veseli potoček in naj milše nebeške prijateljice — prekrasne cvetice — vstajajo iz zelene trave. Zelena trata je bil prvi kraj, kjer sem si mlad igral, cvetice tergal in se nedolžno veselil. Trava pokriva gomile naših ljubeznjivih umerlih. Tudi na svoj grob si želim zeleno travo — podobo sladkega upanja in večnega življenja.

Želja. Da enkrat že bi mogel priti
Iz kraja tã megleneга,
Da mogel bi duhá vedriti —
Vesolja vžiti do sercá!

Prošnja. Oj sapice ljube,
Dihajte na mé!
In solnce rumeno
Ogrevaj sercé,
Da vnovič poženem
S cveticami evet,
Ki vzel mi ga, vničil
Hudobni je svet!

Novice.

Iz Šmartna pri Slov. Gradcu. Že star in dobro znan pa resničen je pregovor: „Nehvaležnost je plačilo sveta“. Ne bilo bi se čuditi, ako bi se ljudje v takih krajih, kjer še nikoli ni bilo šole, tako nehvaležno skazovali, ampak žalostno je, da se to ravno tam godi, kjer se omika že več let razširja. Pri nas imamo že blizo 80 let starega učitelja, kateri v tukajšnji šoli že 50 let nevtrudeno opravlja svoje dolžnosti. Ni ga v celi fari tako starega posestnika, da ga ne bil učil stari učitelj; glejte! namesto, da bi mu bili ljudje hvaležni in bi mu njegovo starost lajšali, mu pa le tako rekoč še zadnje trenutke njegovega življenja grenijo. Dobro se vé, da človek v tako visoki starosti ne more sam opravljati težavne službe, ter mora pomoč imeti. Prečastito škofijstvo pošlje tedaj drugega učitelja, naj bi starčka pri delu podpiral in namesto njega delal. Ljudje pa namesto, da bi bili zadovoljni, da se pomaga staremu učitelju, pa le godejo: „Zakaj le staremu šolmastru še kaj dajemo, ker nič ne dela? Kam bi ga le spravili? Proč pa mora iti, ker mi mu ne bomo ničesa več dali. Naj le gre, kamor hoče!“ Omeniti pa moram, da tako govorjenje izvira od tistih, s kterimi se je stari učitelj nekdaj trudil, da bi jih kaj naučil. Vem, da bo vsak, ki sliši tako govoriti, Boga prosil, rekoč: Bog mi ne daj previsoke starosti, da ne bom kdaj ljudem nadležen! — Ako mi dovoliš, dragi „Tovars“, bom prihodnje še kaj pisal. Z Bogom! *) *Janes Novak.*

*) Prosimo!

Iz Idrije smo dobili iz zanesljivega, skoraj vradnega vira gledé na nemško-slovensko petje pri šolarski maši to-le pojasnilo: Pri nas se je pri vsakdanji maši že lansko leto trikrat na teden slovensko, trikrat pa nemško pelo; letos se póje le dvakrat po nemško in štirikrat po slovensko. — Ob nedeljah se je pri $\frac{1}{2}$ 9ti maši do letos pelo nemško, sedaj so pa g. dekan prenaradili, da se póje eno nedeljo nemško, eno pa slovensko. Tej maši se pa le za to pravi šolarska maša, ker k nji hodi ob nedeljah šolska mladost.

Iz Ljubljane. Po ministerskem ukazu 22. marca t. l. s. št. 1256 (kterega bode „Tovars“ prihodnjič prinesel) naj se v glavnih šolah na Kranjskem ozira na to, kar se je povdarjalo v deželnem zboru in kar so tudi zvedeni možje poterdili, da se namreč učenci glavnih šol ne učé ne nemški, ne slovenski. Naj se prevdari, kako bi se ta napaka odpravila, in, ali bi ne bil namenu vgoden nasvet deželnega odbora.

— Nek učitelj tukajšnjih glavnih šol že spisuje kratko „Slovenico“ (z mičnimi vajami, zgledi in nalogami) za slovenske ljudske šole, kakoršne nam je sedaj treba, kakor ribi vode.

Imenik p. n. g. g. naročnikov: 250. Štefan Jaklič, duh. pomočnik v Mengšu. — 251. Andrej Drašček, učitelj v Solkanu. — 252. Janez Kocuvan, učitelj v Loki. — 253. Anton Pavčič, učitelj v Šentjanžu na Dolenskem. — 254. Ivan Vračko, zač. učitelj pri Zidanem mostu. — 255. Jožef Kerčon, fajmošter v Predosljah. — 256. Filip Koderman, učitelj na Frankovlem. — 257. Jožef Družević, učitelj pri sv. Jurji na Pesnici. — 258. Blaž Veranič, učitelj v Zgornji Polskavi na spod. Štajerskem. — 259. Jožef Kavček, učitelj v Vinici. — 260. Šola v Senožcah. — 261. Matija Rant, učitelj v Gorjah. — 262. Janez Pernuš, podučitelj v Železni Kapli. — 263. Jan. B. Novak, korar itd. v Ljubljani. — 264. Jože Jančar, učitelj v Katinari. — 265. Pe-regrin Videmšek, učitelj v Mirni. — 266. Jernej Štamcar, učitelj v Vodica. — 267. Jožef Vončina, učitelj v Vodica. — 268. Mihael Lazar, ravnatelj v glavni šoli v Kranji. — 269. Janez Sajč, učitelj v Predosljah. — 270. Martin Zarnik, učitelj v Kropi. — 271. France Lesjak, ravnatelj glavne šole v Idrii. — 272. Ogleđništvo ljudskih šol v Gorici. — 273. Ogleđništvo ljudskih šol v Kanalu. — 274. Ogleđništvo ljudskih šol v Tmini. — 275. Ogleđništvo ljudskih šol v Fliču. — 276. Ogleđništvo ljudskih šol v Cirknem. — 277. Ogleđništvo ljudskih šol v Črniči. — 278. Ogleđništvo ljudskih šol v Duini. — 279. Ogleđništvo ljudskih šol v Monfalcone. — 280. Ogleđništvo ljudskih šol v Št. Petru pri Gorici. — 281. Ogleđništvo ljudskih šol v Komenu. — 282. Ogleđništvo ljudskih šol v Lucinici. — 283. Martin Potočnik, učitelj na Trati. — 284. Jožef Kovač, učitelj v Lipaljeji vasi. — 285. France Vučnik, učitelj pri sv. Barbari v Halozah. — 286. Juri Uranič, učitelj v Preserji. — 287. Jožef Miklavec, učitelj v Brezji. — 288. Jakob Šerak, učenik v Čemšeniku. — 289. Janez Možina, učitelj pri Svetinjah na Mihalovskem bregu. — 290. Anton Mazeč, učitelj v Šmarji. — 291. Janez Valentinič, učitelj v Libelčah. — 292. Moric Goslar, duh. pomočnik na Doleh. — 293. Janez Miglič, učitelj pri sv. Duhu v Ločah. — 294. Jakob Cvira, učenik v Susemu. — 295. Jožef Čerin, učenik v Komendi pri Kamniku. — 296. Jožef Kastelic, učitelj pri sv. Križu poleg Turna. — 297. D. Huber, knjigar v Ljutomeru. — 298. Valentin Telban, učitelj pri sv. Križu pri Kostanjevici. — 299. Anton Kokot, učitelj v Pišecah. — 300. Tone Benigar, učitelj v Povirji.

Odgovorni vrednik:

Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:

Jož. Rudolf Millo.